

jylland, kunde spille sin Rolle, og jeg er ogsaa overbevist om, at den har gjort det for dem, der har overtaget disse Stillinger, men det var ikke tilstrækkeligt. Dertil kom ogsaa, at Prisforholdene i mange Henseender var særlige dernede, navnlig vanskelige i Overgangstiden, hvad vi ogsaa har taget Hensyn til ved det midlertidige Tillæg og det forhøjede sønderjydske Stedtillæg, som gælder endnu.

Det var alle disse Betragtninger, der førte til, at man ønskede at sikre Tjenestemændene i overordnede Stillinger dette særlige Tillæg, og naar det netop var disse, man ønskede at sikre, var det ikke aristokratiske Betragtninger, der gjorde sig gældende, men det var, fordi det var disse Tjenestemænd, som særlig vilde komme til at kæmpe med Vanskelighederne, navnlig Vanskeligheden ved at tilegne sig Kendskab til de to forskellige Administrations- og Rets-systemer. Oprindeligt var det jo foreslaaet, at disse Tillæg skulde gælde i ubegrænset Tid, men det fandt vi i det sønderjydske Udvalg betænkeligt. Vi gik da en Mellemvej, idet vi fastsatte en længere Periode, nemlig til 1927, til hvilket Tidspunkt Loven skulde kunne revideres, og dette var selvfølgelig at forstaa saaledes, at Tjenestemændene ikke kunde paaregne at have dette Tillæg længere end til 1927. Jeg mener, at den danske Administration og Lovgivningsmagt staar fuldkommen frit overfor Tjenestemændene efter denne Periodes Udløb, men indtil 1927 staar vi moralsk set ikke frit overfor dem — maaske nok juridisk, skønt dette vel ogsaa vil blive omtvistet —, idet Tjenestemændene utvivlsomt har overtaget disse Stillinger i Tillid til, at de i denne Aarrække vilde faa det særlige Tillæg. Nu er jeg ikke blind for, at der kunde være store Fordele forbundet med Sparekommissionens Forslag, navnlig den Fordel ogsaa for Tjenestemændene selv, at der kom en Udjævning, saaledes at de gradvis gik over til de normale Forhold efter 1927, da de sandsynligvis intet Tillæg vil faa — det er jo Lovgivningsmagtens Sag at afgøre det til den Tid, men sandsynligvis vil de ikke faa det —, men som Forholdene ligger, kan jeg ikke mene Regeringen berettiget til at stille det Forslag, der findes i Sparekommissionens Betænkning, da det ikke blot gaar imod de paagældende Tjenestemænds Ønsker, men ogsaa deres og Administrationernes Forstilling om, hvad der er deres Ret, og hvad der er dem lovet. Det er disse Betænkeligheder, der har gjort, at Regeringen ikke har stillet dette Forslag, og det er altsaa ikke saaledes at forstaa, at vi har

udskudt Spørgsmaalets Afgørelse til senere Tider, men det er et Standpunkt, vi har taget, ikke at ville stille Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte kom ligeledes ind paa Spørgsmaalet om Toldvæsenet og mente, at der her burde nedsættes en intern Sparekommission for muligvis at faa realiseret større Besparelser. Ja, jeg har allerede tidligere overfor Folketingets Finansudvalg erklæret mig villig til at nedsætte en intern Sparekommission for Toldvæsenet. Og naar det ikke er sket endnu, er det ikke nogen Tilfældighed. Regeringen forelagde jo sidste Efteraar et Forslag, som paa ret afgørende Maade vil ændre hele Toldvæsenets Virkemaade, nemlig Forslaget om Gennemførelse af Værditoldprincippet. Man har jo nu gennem Luksustolden kunnet gøre nogle Erfaringer med Hensyn til Praktisering af Værditolden, og disse Erfaringer viser, at man derved paalægger Toldvæsenet et ikke saa ganske lidt større Arbejde. Dette var man ogsaa klar over, dels fordi Overgangen til et nyt System altid bevirker større Arbejde, og dels fordi det maaske ligger i selve Værditoldsystemets Natur. Det er ganske givet, at hvis Toldloven, hvad jeg haaber, bliver gennemført til næste Aar, skabes der væsentlig andre Forudsætninger for Toldvæsenets Administration i det hele taget, og jeg vil derfor mene, at Nedsættelsen af en intern Sparekommission maa vente, til det viser sig, om vi faar Værditoldsystemet gennemført eller ikke — men den vil blive nedsat, enten vi faar dette gennemført eller ikke.

Det ærede Medlem fremkom dernæst med en Række Bemærkninger om, at vi nu ikke burde standse paa Halvvejen, og det ærede Medlem Hr. Dahlgård var inde paa lignende Betragtninger. Disse Bemærkninger har min fulde Sympati; ogsaa jeg mener, at der endnu er betydelige Opgaver tilbage, og disse Opgaver vil Regeringen søge at løse. Særlig har man henledet Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om en Forenkling af Statens Administration, men som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte selv indrømmede, har Sparekommissionen jo i ikke ringe Grad været inde paa organisatoriske Spørgsmaal, og jeg maa mene, at adskillige af de Foranstaltninger, som i Henhold til Sparekommissionens forskellige Indstillinger er gennemført, er organisatoriske Forandringer, endog af ret vidtrækkende Betydning, og naar det endvidere er Justitsministeriets Hensigt at følge Sparekommissionens Henstilling om en Indskrænkning af Retskredsens Antal, er dette jo ogsaa en organisatorisk Forandring. Men dermed